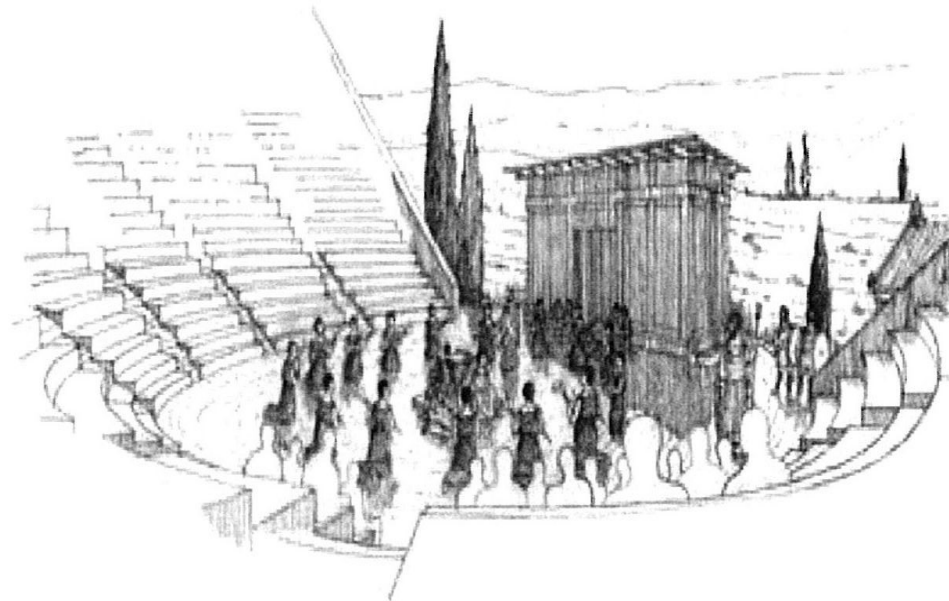
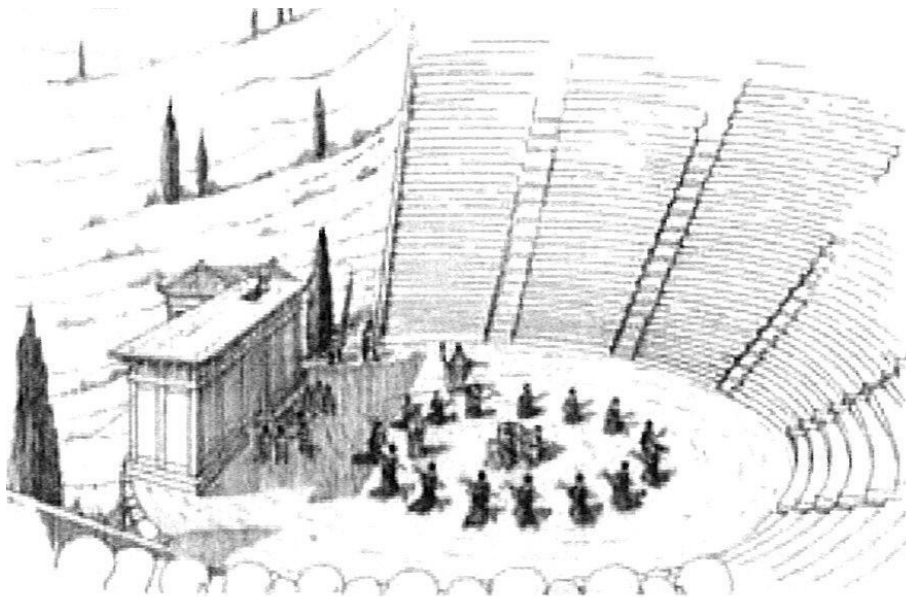

Důsledky prostorového uspořádání

I. Dynamika středu a *skéné*

- Př. přesouvání důrazu v Aischylově *Oběti na hrobě*. Opačný směr v *Agamemnonovi*
- Sledování výjevu u *skéné* skrze středový bod, př. Eurípidovy *Prosebnice*

II. Interakce sboru a herce; nevydělení (Wiles)

III. Skéné jako základ vztahu UVNITŘ – VENKU / VIDĚNÉ – NEVIDĚNÉ / SOUKROMÉ – VEŘEJNÉ

- Otázka strukturální opozice (Wiles)
- Neřečený předpoklad: *skéné* charakterizuje scénický prostor a jeho vztah uvnitř – vně; *contra* např. *Aischylovy Eumenidy*
- Proměnlivá a přizpůsobitelná *skéné* jako **předefinovatelný divadelní znak > role slova v určení znaku**

IV. Dynamika scénického prostoru

- **Neplatí jednota místa** (*Eumenidy, Aiás, Ženy z Aitny*),
předefinovatelný je i celý scénický prostor (A. M. Dale)

V. Polarita dojmů

– neustále protínání **viděného a neviděného**

- E. Stehlíková: „**Drama, tedy to, co se děje, není jen to, co se fyzicky odehrává, ale i to, co se děje ve fantazii diváka**“
- **Objev imaginace** obecnstva jako jednoho z nejvýznamnějších divadelních prostředků
- Některé praktické důsledky:
 - Maska: výraz se skládá (herec + případný popis; *Eumenidy*)
 - Problém nezobrazování násilí (*thymelé*)
 - Malovaná *skéné* a dekorace obecně (př. Eurípidův *Ión*, *Ífigenie v Tauridě*)
 - Ne vše, co postavy popisují, také dělají

VI. Paradoxní vztah slova a (neviděného)

– Nejpřesnější údaje v textu o neviděném

A. M. DALE: [„Protože byly tyto texty řeckých her napsány pro představení a nikoli s cílem pomoci čtenářskému publiku s vizualizací scény nebo dokonce s cílem pomoci budoucím režisérům se správným inscenováním nového uvedení,] **nejpřesnější údaje, poněkud paradoxně, se v textu týkají toho, co obecenstvo nevidělo, anebo vidělo jen v natolik elementární podobě, že potřebovalo pomoci s interpretací toho, co vidělo. V takových případech text osvětluje a doplňuje výjev (spectacle).“**

– původní určení a zaměření textu (*poiétés* jako *didaskalos*)